USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Herba Vitalis s. r. o.,** se sídlem Maltézské náměstí 537/4, Praha 1, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel,** se sídlem Budějovická 7, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2014, č. j.: 6737-4/2014-900000-304.7, v řízení o kasační stížnosti společnosti **Herba Vitalis** s. r. o., se sídlem Vajanského 2055/1, Skalica, Slovenská republika, zast. Mgr. Petrem Břečkou, advokátem, se sídlem Chlumova 1436/3, Jihlava, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 3. 2018, č. j. 9 Af 60/2014 - 76,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 19. 6. 2018 se společnost Herba Vitalis s.r.o., se sídlem Vajanského 2055/1, Skalica, Slovenská republika, identifikační číslo 511 04 857, zast. Mgr. Petrem Břečkou, advokátem, se sídlem Chlumova 1436/3, Jihlava (dále též „stěžovatel“ nebo „Herba SK“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 3. 2018, č. j. 9 Af 60/2014 - 76 (dále „napadený rozsudek“), kterým městský soud zamítl žalobu žalobce Herba Vitalis s. r. o., se sídlem Maltézské náměstí 537/4, Praha 1 (dále též „žalobce“ nebo „Herba CZ“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2014, č. j.: 6737-4/2014-900000-304,7, ve věci vyměření spotřební daně z lihu.

[2] Z obsahu předložené kasační stížnosti a obchodního rejstříku vyplývá, že původní žalobce (společnost Herba Vitalis s. r. o., se sídlem Maltézské náměstí 537/4, Praha 1) zanikl v důsledku fúze, právním nástupcem zanikající společnosti je stěžovatel. K výmazu žalobce došlo ke dni 4. 4. 2018. Do tohoto data však městský soud dle obsahu předloženého soudního spisu napadený rozsudek řádně tehdejším účastníkům řízení nedoručil, tudíž tento rozsudek nemohl bez dalšího nabýt právní moci.

[3] Podle ustanovení § 64 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) „*Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení prvé a třetí části občanského soudního řádu.*“

[4] Podle ustanovení § 107 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) „*Jestliže účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat. Není-li možné v řízení ihned pokračovat, soud řízení přeruší. O tom, s kým bude v řízení pokračováno, soud rozhodne usnesením.*“

[5] Podle ustanovení § 107 odst. 3 o. s. ř. „*Ztratí-li způsobilost být účastníkem řízení právnická osoba a umožňuje-li povaha věci pokračovat v řízení, jsou jejím procesním nástupcem, nestanoví-li zákon jinak, ti, kteří po zániku právnické osoby vstoupili do jejích práv a povinností, popřípadě ti, kteří po zániku právnické osoby převzali práva a povinnosti, o něž v řízení jde.*“

[6] Podle ustanovení § 107 odst. 4 o. s. ř. „*Ten, kdo nastupuje do řízení na místo dosavadního účastníka řízení, musí přijmout stav řízení, jaký tu je v době jeho nástupu do řízení.*“

[7] Nejvyšší správní soud má s ohledem na výše uvedená ustanovení o. s. ř., která jsou přiměřeně použitelná i v řízení podle s. ř. s., za to, že bylo nutné do pravomocného skončení řízení zkoumat podmínky tohoto řízení, mezi nimi i to, zda na žalující straně vystupuje účastník s procesní způsobilostí. Řízení před městským soudem je přitom v souladu s ustanovením § 54 odst. 5 s. ř. s. ukončeno až právní mocí rozsudku, tj. jeho doručením účastníkům řízení, kterými jsou dle 33 odst. 1 žalobce a žalovaný. V době, kdy městský soud napadený rozsudek doručoval, však žalobce ztratil procesní způsobilost být účastníkem řízení. Proto doručování napadeného rozsudku provedené městským soudem v projednávané věci nemohlo vést k tomu, že rozsudek byl v souladu se zákonem doručen účastníkovi řízení, který v mezidobí zanikl; bylo tedy na místě zvažovat postup dle ustanovení § 107 o. s. ř.

[8] Nejvyšší správní soud má přitom za to, že na tomto nemůže nic změnit ani skutečnost, že městský soud napadený rozsudek doručoval původnímu zástupci žalobce, panu Mgr. Petru Břečkovi, advokátovi. Jak totiž vyplývá z obsahu soudního spisu, plná moc vystavená ve prospěch tohoto advokáta byla ze strany tehdejšího žalobce ukončena, jak vyplývá z podání na čl. 70, tudíž doručení tomuto zástupci nemá jakýkoli procesní účinek – srov. přiměřeně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2003, č. j. 7 As 16/2003 - 58, usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2003, č. j. 6 As 7/2003 – 36 nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2003, č. j. 7 As 8/2003 - 41.

[9] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že za dané procesní situace není řízení vedené před městským soudem pod sp. zn. 9 Af 60/2014 pravomocně skončené, tudíž městský soud je nadále musí vést a případně zvážit, zda nedošlo k procesnímu nástupnictví a v takovém případě vydat příslušné usnesení, proti němuž bude přípustná kasační stížnost (viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2004, č. j. 2 Afs 48/2004 - 108); po jeho právní moci pak napadený rozsudek znovu řádně doručit příslušným účastníkům

řízení, resp. jejich případným zástupcům, kterým teprve na základě takto provedeného řádného doručení počne plynout lhůta pro podání kasační stížnosti, v jejímž rámci bude moci případný procesní nástupce napadnout i meritorní závěry městského soudu uvedené v napadeném rozsudku.

[10] Podaná kasační stížnost je tedy zjevně předčasná, neboť za dané procesní situace zde neexistuje pravomocné rozhodnutí městského soudu, které by mohl Nejvyšší správní soud přezkoumávat – srov. ustanovení § 102 s. ř. s., podle kterého *„Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen "stěžovatel") domáhá zrušení soudního rozhodnutí.“*

[11] K tomuto závěru Nejvyšší správní soud musel přistoupit i přes to, že kasační stížnost podal stěžovatel (Herba SK), pravděpodobný procesní nástupce původního žalobce (Herba CZ), který se již v průběhu řízení před městským soudem domáhal postavení osoby zúčastněné na řízení, o čemž městský soud rozhodl výrokem I napadeného rozsudku, neboť to nic nemění na tom, že napadený rozsudek nebyl řádně doručen účastníkům tohoto řízení. I kdyby Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost v rozporu s jejím textem míří pouze proti výroku I napadeného rozsudku, kterým městský soud konstatoval, že Herba SK není osobou zúčastněnou na řízení, byla by kasační stížnost rovněž odsouzena k procesnímu nezdaru, jelikož Herba SK nemůže být z logiky věci zároveň účasten jednoho řízení v pozici žalobce a zároveň osobou zúčastněnou na řízení, pokud by bylo rozhodnuto o jeho procesním nástupnictvím. Není přitom možné vést řízení o žalobě bez žalobce.

[12] Proto musel Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítnout podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[13] Městský soud v Praze po vrácení soudního spisu proto bude muset postupovat v souladu závěry uvedenými v tomto usnesení.

[14] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. září 2018

JUDr. Petr Průcha v. r.
předseda senátu